

מצרים, אבל לך מכשפים ורע כורע גר הוא, כורע גר לבן, וכחו כפארש יורד מלמעלה למטה).
אמר רבי יצחק, מה שונה (שאמר) משה בדבר זה (הלש) למעלה כנקבה, שכתוב אם כף את עשה לי? את? ! אתה צריך לו להיות! אלא למקום שהמות שורה בו הוא אמר, ואותו מקום של הנקבה הוא. בגלל זה אמר הרגני נא הרוג, וזה עץ המות. והרי בארנו שבצע החיים לא שורה המות. ועל כף חזר לגבי אילן המות ואמר את, ולא אמר אתה, וכף צריך לו.

מיד - ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש וגו'. אמר לו הקדוש ברוך הוא, אתה רוצה מות בכל זמן - הרי לך, ואצלתי מן הרוח וגו'. בא ראה שפאן ידע משה שהוא ימות ולא יפנס לארץ, שהרי אלדד ומידד היו אומרים דבר זה.

על כף לא צריך לו לאדם בשעה שהקדוש שורה בו לקלל עצמו, שהרי כמה עומדים עליו שמקבלים אותו דבר. בזמן אחר שרצה מיתה, לא קבלו ממנו, משום שהכל היה לתועלת ישראל. כעת אינו, אלא מתוך רגז ודחוק, ומשום זה קבלו ממנו. ועל כף נשארו לאחר כף אלדד ומידד ואמרו את זה, שמשה יתאסף, ויהושע יכניסם לישראל לארץ.

ומשום זה בא יהושע למשה וקנא על משה, ומשה לא השגיח בכבודו, ועל כף אמר, אני משה כלאם. מה זה כלאם? מנע מהם אותם דברים, כמו שנאמר (שמות לו) ויפלא העם מהביא. (בראשית ח) ויפלא הגשם מן השמים. מניעות ממש. ומשה לא רצה. צא וראה

מן השמים. מניעותא ממש. ומשה לא בעא. פוק חמי ענוותנותיה דמשה,

חיוורא דעיןא) דלעילא. (כורע גר הכי לא אקרוו בארעא דמצראי אבל לךד מחרשי וריעא כורע גר הוא כורע גרא חוורא ואתקפיה כד נחית מלעילא לתתא).

אמר רבי יצחק, מאי שנא (דאמר) דמשה במלה דא (חליש) לעילא כנוקבא, דכתיב אם פכה את עושה לי, את, אתה מיבעי ליה. אלא לאתר דמותא שארי ביה קאמר, ויהוא אתר דנוקבא איהו. בגין כף אמר הרגני נא הרוג, ודא אילנא דמותא. והא אוקימנא דבאילנא דחיי לא שרייא ביה מותא. ועל דא אתהדר לגבי אילנא דמותא ואמר את, ולא אמר אתה, והכי מיבעי ליה.

מיד (במדבר י"א) ויאמר יי אל משה אספה לי שבעים איש וגו'. אמר ליה קדשא בריך הוא, את בעי מותא בכל זמנא, הרי לך, ואצלתי מן הרוח וגו'. תא חזי, דהכא ידע משה דאיהו ימות, ולא ייעול לארעא, דהא אלדד ומידד מלה דא הוו אמרי.

על דא, לא לבעי ליה לאינש, בשעתא דרוגזא שארי ביה, ללטייא גרמיה. דהא כמה קיימי עליה דמקבלי ההיא מלה. בזמנא אחרנא דבעא מיתה, לא קבילו מניה. בגין דכלא לתועלתא דישראל הוה. השתא לאו איהו, אלא מגו רוגזא ודוחקא, ובגין כף קבילו מניה. ועל דא אשתארו לבתר אלדד ומידד, ואמרו דא, דמשה יתפניש, ויהושע ייעול לון לישראל לארעא.

ובגין כף אתא יהושע לגבי משה, וקני עליה דמשה. ומשה לא אשגח ביקרא דיליה. ועל דא אמר, אדני משה כלאם. מאי כלאם. מנע מנהון אינון מלין, כמה דאת אמר (שמות לו) ויפלא העם מהביא. (בראשית ח) ויפלא הגשם

מן השמים. מניעותא ממש. ומשה לא בעא. פוק חמי ענוותנותיה דמשה,